DECIZII

DECIZIA (UE) 2022/895 A CONSILIULUI

din 24 mai 2022

de autorizare a începerii negocierilor, în numele Uniunii, în vederea unei convenții internaționale cuprinzătoare privind combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatele (1) și (2) și articolul 83 alineatul (1), coroborate cu articolul 218 alineatele (3) și (4),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) La 27 decembrie 2019, Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite a adoptat Rezoluția 74/247 privind combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale, hotărând să instituie un comitet deschis interguvernamental ad hoc format din experți, care să reprezinte toate regiunile, însărcinat cu elaborarea unei convenții internaționale cuprinzătoare privind combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale.

(2) Uniunea a adoptat deja norme care reglementează unele, dar nu toate elementele care ar putea fi avute în vedere pentru a fi incluse în convenția internațională cuprinzătoare privind combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale. Respectivele norme includ, în special, instrumente privind dreptul penal material ([1]), cooperarea polițienească și judiciară în materie penală ([2]) și standardele minime în materie de drepturi

([1]) Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 1); Directiva 2013/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 august 2013 privind atacurile împotriva sistemelor informatice și de înlocuire a Deciziei-cadru 2005/222/JAI a Consiliului (JO L 218, 14.8.2013, p. 8); Directiva (UE) 2019/713 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind combaterea fraudelor și a contrafacerii în legătură cu mijloacele de plată fără numerar și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/413/JAI a Consiliului (JO L 123, 10.5.2019, p. 18).

([2]) Actul Consiliului din 29 mai 2000 de elaborare, în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, a Convenției privind asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene (JO C 197, 12.7.2000, p. 1); Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și de înlocuire și abrogare a Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului (JO L 295, 21.11.2018. p. 138); Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53); Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind echipele comune de anchetă (JO L 162, 20.6.2002, p. 1); Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale (JO L 328, 15.12.2009, p. 42); Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală (JO L 130, 1.5.2014, p. 1).

procedurale ([3]), precum și garanții privind protecția datelor și a confidențialității ([4]). În plus, întrucât au fost elaborate și discutate deja propuneri legislative în domenii asociate suplimentare, respectivele propuneri ar trebui de asemenea să fie luate în considerare, în măsura în care acestea urmăresc să consolideze eficacitatea cadrului juridic al Uniunii.

(3) Prin urmare, o convenție internațională cuprinzătoare privind combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale poate afecta anumite norme ale Uniunii sau poate modifica domeniul de aplicare al acestora.

(4) Pentru a proteja integritatea dreptului Uniunii și pentru a asigura menținerea consecvenței între dispozițiile dreptului internațional și cele ale dreptului Uniunii, este necesar ca, pentru aspecte care intră în sfera de competență a Uniunii, astfel cum este definită în tratate, și în privința cărora Uniunea a adoptat norme, să participe și Comisia, alături de statele membre, la negocierile referitoare la o convenție internațională cuprinzătoare privind combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale.

(5) La 22 martie 2021, Consiliul a adoptat concluzii privind Strategia de securitate cibernetică a UE pentru deceniul digital. În aceasta, Consiliul a reamintit că mai multe aspecte ale negocierilor în vederea unei convenții internaționale cuprinzătoare privind combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale ar putea fi legate de politica externă și de securitate comună, subliniind că „sprijină și promovează Convenția de la Budapesta privind criminalitatea informatică și lucrările în curs asupra celui de Al doilea protocol adițional la convenția respectivă. În plus, continuă să se angajeze în schimburi multilaterale privind criminalitatea informatică, inclusiv în procesele legate de Consiliul Europei, Biroul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC) și Comisia pentru prevenirea criminalității și justiția penală (CCPCJ), pentru a asigura o cooperare internațională sporită în vederea combaterii criminalității informatice, inclusiv schimbul de bune practici și de cunoștințe tehnice și sprijinirea consolidării capacităților, respectând, promovând și protejând în același timp drepturile omului și libertățile fundamentale."

(6) Prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere repartizării competențelor între Uniune și statele sale membre, astfel cum este definită în tratate, ori participării statelor membre la negocierile în vederea unei convenții internaționale cuprinzătoare privind combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale și nici vreunei decizii ulterioare de a încheia, semna sau ratifica o astfel de convenție.

(7) Directivele de negociere prevăzute în addendum la prezenta decizie sunt adresate Comisiei și pot fi revizuite și completate, dacă va fi cazul, în funcție de evoluția negocierilor.

(8) În conformitate cu principiul cooperării loiale, Comisia și statele membre ar trebui să coopereze îndeaproape pe parcursul procesului de negociere, inclusiv prin contacte periodice cu experții statelor membre și cu reprezentanții de la New York și Viena.

([3]) Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO L 280, 26.10.2010, p. 1); Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, 1.6.2012, p. 1); Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate (JO L 294, 6.11.2013, p. 1); Directiva (UE) 2016/1919 a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2016 privind asistența juridică gratuită pentru persoanele suspectate și persoanele acuzate în cadrul procedurilor penale și pentru persoanele căutate în cadrul procedurilor privind mandatul european de arestare (JO L 297, 4.11.2016, p. 1); Directiva (UE) 2016/800 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind garanțiile procedurale pentru copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale (JO L 132, 21.5.2016, p. 1); Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale (JO L 65, 11.3.2016, p. 1).

([4]) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1); Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89); Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului (JO L 337, 18.12.2009, p. 11).

(9) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]) și a emis un aviz la 18 mai 2022 ([6]).

(10) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

(11) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Prin prezenta decizie, Comisia este autorizată să înceapă negocierile, în numele Uniunii, în ceea ce privește aspecte care intră în sfera de competență a Uniunii, astfel cum este definită în tratate, și în privința cărora Uniunea a adoptat norme, în vederea unei convenții internaționale cuprinzătoare privind combaterea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în scopuri infracționale.

(2) Negocierile se desfășoară pe baza directivelor de negociere ale Consiliului prevăzute în addendumul la prezenta decizie și pot fi revizuite și completate după caz, în funcție de evoluția negocierilor.

Articolul 2

Negocierile se desfășoară cu consultarea Grupului de lucru pentru cooperare judiciară în materie penală, care, prin prezenta decizie, este desemnat drept comitet special în înțelesul articolului 218 alineatul (4) din TFUE.

Comisia raportează periodic comitetului special menționat la primul paragraf cu privire la măsurile luate în temeiul prezentei decizii și îl consultă periodic.

Comisia informează Consiliul cu privire la desfășurarea și rezultatul negocierilor, inclusiv în scris, ori de câte ori Consiliul solicită acest lucru.

În măsura în care subiectul negocierilor intră atât în sfera de competență a Uniunii, cât și în cea a statelor membre ale acesteia, Comisia și statele membre cooperează îndeaproape pe parcursul procesului de negociere în vederea asigurării unei reprezentări unitare pe plan internațional a Uniunii și a statelor sale membre.

Articolul 3

Prezenta decizie și addendumul său se publică imediat după adoptare.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

([5]) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

([6]) Avizul din 18 mai 2022 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

Adoptată la Bruxelles, 24 mai 2022.

Pentru Consiliu
Președintele
B. LE MAIRE

ADDENDUM

DIRECTIVE PENTRU NEGOCIEREA UNEI CONVENȚII INTERNAȚIONALE CUPRINZĂTOARE PRIVIND COMBATEREA UTILIZĂRII TEHNOLOGIILOR INFORMAȚIEI ȘI COMUNICAȚIILOR ÎN SCOPURI INFRACȚIONALE

În ceea ce privește procesul de negociere, Uniunea ar trebui să aibă ca obiectiv să se asigure că:

1. procesul de negociere este deschis, favorabil incluziunii și transparent și se bazează pe o cooperare cu bună-credință;

2. procesul de negociere permite participarea semnificativă a tuturor părților interesate relevante, inclusiv a reprezentanților societății civile, ai sectorului privat, ai mediului academic și ai organizațiilor neguvernamentale;

3. contribuțiile primite din partea tuturor membrilor Organizației Națiunilor Unite sunt analizate în condiții de egalitate pentru a garanta un proces incluziv;

4. procesul de negociere se bazează pe un program de lucru eficace și realist.

Referitor la obiectivele generale ale negocierilor, Uniunea ar trebui să urmărească să se asigure că:

5. convenția servește drept instrument eficace pentru autoritățile de aplicare a legii și autoritățile judiciare în lupta de la nivel global împotriva criminalității informatice, asigurând totodată un nivel ridicat de protecție a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu scopul de a promova și consolida măsurile de prevenire și combatere a criminalității informatice într-un mod mai eficient și mai eficace, de a promova și facilita, de asemenea, cooperarea internațională, de a asigura un nivel ridicat de protecție a drepturilor victimelor și de a sprijini consolidarea capacităților și asistența tehnică în lupta împotriva criminalității informatice;

6. se ține seama pe deplin de cadrul existent al instrumentelor și eforturilor internaționale și regionale verificate și testate, astfel cum sunt reflectate în Rezoluțiile 74/247 și 75/282 ale Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite; în consecință, convenția este compatibilă cu instrumentele internaționale existente, în special cu Convenția din 2000 a Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate și protocoalele la aceasta, cu Convenția din 2003 a Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției și cu Convenția de la Budapesta din 2001 a Consiliului Europei privind criminalitatea informatică și protocoalele la aceasta, dar și cu alte instrumente internaționale și regionale relevante, în special referitoare la protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale; convenția evită orice impact asupra aplicării acestora sau asupra aderării ulterioare a oricărei țări la aceste instrumente existente și, în măsura posibilului, evită suprapunerile inutile;

7. se ține seama pe deplin de activitatea și rezultatele grupului interguvernamental deschis format din experți pentru elaborarea unui studiu cuprinzător privind criminalitatea informatică, astfel cum s-a convenit în Rezoluția 75/282 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite;

8. dispozițiile convenției asigură cel mai înalt nivel posibil de protecție a drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Statele membre ale UE ar trebui să dispună de mijloacele necesare pentru a respecta dreptul internațional și al UE, inclusiv drepturile fundamentale, libertățile și principiile generale ale dreptului Uniunii, astfel cum sunt consacrate în tratatele Uniunii Europene și în Carta drepturilor fundamentale. Dispozițiile convenției ar trebui, de asemenea, să fie compatibile cu obligațiile comerciale internaționale ale UE și ale statelor membre ale acesteia.

În ceea ce privește fondul negocierilor, Uniunea ar trebui să aibă ca obiectiv să se asigure că:

9. în convenție sunt incluse definiții ale infracțiunilor care pot fi săvârșite numai prin intermediul sistemelor informatice;

10. cu condiția asigurării unor condiții și garanții suficiente și a unei protecții adecvate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ca excepție de la principiul enunțat la punctul 9, convenția ar putea prevedea definiții ale infracțiunilor care pot fi săvârșite fără utilizarea sistemelor informatice, însă care pot fi facilitate prin utilizarea sistemelor informatice în anumite circumstanțe, dar numai în cazurile în care implicarea sistemelor informatice modifică substanțial caracteristicile sau impactul infracțiunilor;

11. infracțiunile sunt definite în mod clar și în sens restrâns, într-o manieră neutră din punct de vedere tehnologic; definițiile sunt compatibile cu cele din alte convenții internaționale sau regionale relevante, în special din domeniul criminalității informatice, precum și cu standardele internaționale privind drepturile omului și libertățile fundamentale;

12. convenția prevede norme privind complicitatea la astfel de infracțiuni și, după caz, tentativa de săvârșire a acestora, răspunderea persoanelor atât fizice, cât și juridice pentru astfel de infracțiuni, norme de stabilire a jurisdicției pentru astfel de infracțiuni, precum și norme privind sancțiuni și măsuri efective, proporționale și cu efect de descurajare în legătură cu astfel de infracțiuni care sunt compatibile cu alte convenții internaționale sau regionale relevante, în special din domeniul criminalității organizate sau al criminalității informatice, precum și cu standardele internaționale privind drepturile omului;

13. convenția prevede măsuri de drept procesual penal care permit autorităților să investigheze în mod eficace infracțiunile informatice și care, cu condiția asigurării unor garanții suficiente, ar putea să includă măsuri de păstrare sau de obținere a unor probe electronice referitoare la orice infracțiune în cadrul unei investigații sau al unei proceduri penale și, în plus, în cazul în care există o necesitate demonstrată și valoare adăugată, măsuri de indisponibilizare și confiscare a produselor unor astfel de infracțiuni, ținând seama în mod corespunzător de principiile proporționalității, legalității și necesității, de protecția drepturilor privind respectarea vieții private și de protecția datelor cu caracter personal.

14. aceste măsuri de drept procesual penal nu intră în contradicție cu alte convenții internaționale sau regionale relevante, în special din domeniul criminalității organizate sau al criminalității informatice, și sunt compatibile cu astfel de convenții și cu standardele internaționale privind drepturile omului și libertățile fundamentale;

15. măsurile procedurale privind păstrarea sau obținerea probelor electronice conțin o definiție clară și restrânsă a tipului de date vizate; măsurile procedurale privind cooperarea cu entități din sectorul privat asigură faptul că sarcinile acestor entități sunt proporționale și că entitățile din sectorul privat respectă pe deplin legislația care protejează drepturile utilizatorilor lor; convenția oferă claritate juridică furnizorilor de servicii online (de exemplu furnizorii de servicii de internet) în interacțiunile lor cu autoritățile de aplicare a legii din statele care sunt părți la convenție; măsurile procedurale privind eliminarea conținutului ilegal se referă numai la conținutul ilegal care este suficient de specific și definit în sens restrâns în convenție;

16. convenția prevede măsuri de cooperare care permit autorităților din diferite state care sunt părți la instrument să coopereze în mod eficace prin intermediul asistenței judiciare reciproce, inclusiv prin stabilirea de puncte de contact, în scopul investigațiilor sau al procedurilor penale referitoare la infracțiunile definite în instrument. Convenția ar putea, de asemenea, să prevadă astfel de măsuri de cooperare în scopul păstrării sau obținerii de probe electronice referitoare la orice infracțiune în cadrul unei investigații sau al unei proceduri penale, cu condiția ca aceste măsuri să facă obiectul unor condiții și garanții suficiente în temeiul dreptului intern al statelor, care asigură protecția adecvată a drepturilor omului și a libertăților fundamentale;

17. măsurile de cooperare respective sunt compatibile cu alte convenții internaționale sau regionale relevante, în special din domeniul criminalității organizate sau al criminalității informatice, și nu intră în contradicție cu astfel de convenții și cu standardele internaționale privind drepturile omului și libertățile fundamentale;

18. măsurile de cooperare sunt supuse condițiilor stabilite de legislația părții solicitate și prevăd motive ample de refuz, astfel încât să se asigure protecția drepturilor fundamentale, în special a dreptului la protecția datelor cu caracter personal, inclusiv în contextul transferurilor de date cu caracter personal, precum și existența dublei incriminări;

19. convenția prevede condiții stricte și garanții solide pentru a asigura faptul că statele membre ale UE dispun de mijloacele necesare pentru a respecta și a proteja drepturile fundamentale, libertățile și principiile generale ale dreptului Uniunii, astfel cum sunt consacrate în tratatele Uniunii Europene și în Carta drepturilor fundamentale, inclusiv, în special, principiile proporționalității, legalității și necesității infracțiunilor și pedepselor, garanțiile și drepturile procedurale, dreptul la o cale de atac eficientă, prezumția de nevinovăție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare al persoanelor care fac obiectul procedurilor penale, dreptul de a nu fi judecat sau condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune, precum și dreptul la viață privată, dreptul la protecția datelor cu caracter personal și a datelor transmise în cadrul comunicațiilor electronice atunci când sunt prelucrate astfel de date, inclusiv al transferurilor către autorități din țări terțe, precum și dreptul la libertatea de exprimare și de informare; convenția asigură, în special, faptul că statele membre ale UE dispun de mijloacele necesare în vederea respectării cerințelor privind transferurile internaționale de date cu caracter personal în sensul Directivei (UE) 2016/680, al Regulamentului (UE) 2016/679 și al Directivei 2002/58/CE; condițiile și garanțiile asigură, de asemenea, protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale în conformitate cu standardele internaționale în domeniul drepturilor omului. Aceasta se aplică întregii convenții, inclusiv măsurilor procedurale și de cooperare, printre care și cele care pot aduce atingere în mod semnificativ drepturilor persoanelor fizice;

20. convenția asigură un temei pentru măsuri voluntare de consolidare a capacităților, cu scopul de a sprijini țările în ceea ce privește capacitatea acestora de a desfășura investigații și proceduri penale eficace în materie de criminalitate informatică și de a obține probe electronice în investigații și proceduri penale privind alte infracțiuni, inclusiv prin intermediul asistenței tehnice și al formării. Biroul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC) are un rol clar definit în ceea ce privește punerea în aplicare a unor astfel de măsuri;

21. convenția asigură faptul că victimele criminalității informatice beneficiază de un nivel adecvat de asistență, sprijin, protecție și acces la despăgubiri;

22. convenția asigură un temei pentru măsuri practice de prevenire a criminalității informatice, care sunt clar definite, strict delimitate și distincte de măsurile de drept procesual penal care ar putea aduce atingere drepturilor și libertăților persoanelor fizice sau juridice.

În ceea ce privește funcționarea convenției, Uniunea ar trebui să aibă ca obiectiv să se asigure că:

23. convenția menține instrumentele existente la nivel mondial și regional, precum și cooperarea internațională actuală în ceea ce privește combaterea pe plan global a criminalității informatice. În special, statele membre ale Uniunii Europene pot continua să aplice normele Uniunii în cadrul relațiilor reciproce;

24. convenția prevede un mecanism adecvat care să asigure punerea sa în aplicare și stabilește dispoziții finale, inclusiv privind soluționarea litigiilor, semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea și aderarea, intrarea în vigoare, modificarea, suspendarea, denunțarea și depozitarul, precum și regimul lingvistic, care să fie elaborate, atunci când este posibil și adecvat, în conformitate cu dispozițiile altor convenții internaționale sau regionale relevante, în special în domeniul criminalității organizate sau al criminalității informatice;

25. convenția permite Uniunii Europene să devină parte la aceasta.

Per ansamblu, procedura de negociere este următoarea:

26. Comisia ar trebui să depună eforturi pentru a asigura coerența convenției cu legislația și politicile relevante ale Uniunii, precum și cu angajamentele asumate de Uniune în temeiul altor acorduri multilaterale relevante;

27. Comisia ar trebui să poarte negocieri în numele Uniunii, în ceea ce privește aspectele care intră în sfera sa de competență, în conformitate cu tratatele, și în privința cărora Uniunea a adoptat norme;

28. negocierile, inclusiv fiecare rundă de negocieri, trebuie să fie pregătite cu mult timp înainte. În acest scop, Comisia informează Consiliul în legătură cu calendarul preconizat și cu aspectele care trebuie supuse negocierii și transmite informațiile relevante cât mai curând posibil;

29. în conformitate cu principiul cooperării loiale, Comisia și statele membre ar trebui să coopereze îndeaproape pe parcursul procesului de negociere, inclusiv prin contacte periodice cu experții statelor membre și cu reprezentanții acestora de la Viena și New York;

30. sesiunile de negociere sunt precedate de o reuniune a Grupului de lucru pentru cooperare judiciară în materie penală pentru a identifica aspectele-cheie și pentru a formula avize și a oferi orientări, inclusiv pentru a formula declarații și rezerve, după caz;

31. Comisia raportează Grupului de lucru pentru cooperare judiciară în materie penală cu privire la rezultatul negocierilor după fiecare sesiune de negociere, inclusiv în scris;

32. Comisia informează Consiliul și consultă Grupul de lucru pentru cooperare judiciară în materie penală cu privire la orice chestiune importantă care ar putea apărea în cursul negocierilor.